

dets Fremsættelse i Folketinget den 13. April 1915, og til disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at henvise. Efter Førstebehandlingen i Folketinget har Sagen været underkastet Udvalgsbehandling, og Udvalget har afgivet en udførlig Betænkning, som indeholder en Del kritiske Bemærkninger, men dog slutter med at indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, hvilket ogsaa skete ved de to Behandlinger, som foregik i Gaar i Folketinget.

Med Hensyn til den fremsatte Kritik tror jeg, man tør sige, at den dels, for saa vidt den angaar det oprindelige Lovforslag, der fremsattes i 1904, er noget forældet, eftersom den Mangel paa Fæstthed i Beregningerne, som kritiseres vedrørende dette Lovforslag, allerede en Gang tidligere har været Genstand for Rigsdagens Behandling, nemlig ved Behandlingen af en Tillægslov i 1908. Dernæst er der fremsat en Kritik over en enkelt af Bevillingerne paa 85,000 Kr., som skal anvendes til Udvidelse af Tunnelen ved Gyldenløvesgade, for at der derved kan skabes Mulighed for Anlæg af en Personperron, for saa vidt man skulde beslutte sig til senere at indføre elektrisk Drift paa Banen. Denne Del af Kritikken tør man, som jeg tror, det fremgaar af Gaarsdagens Forhandling i Folketinget, betegne som noget mindre berettiget, end man maaske kunde slutte af Udvalgets Bemærkninger, fordi den i Virkeligheden hviler paa en Foregribelse af Begivenheder, der, saa vidt jeg kan se, har været fuldstændig berettiget og nødvendig fra det daværende Ministeriums Side. Den Overenskomst mellem Københavns Magistrat og Statsbanerne, som indeholder Bestemmelserne om denne Sag, er blevet approberet af Ministeriet paa et Tidspunkt, da Rigsdagen ikke var samlet, og Ministeriet har paa den anden Side anset det for absolut nødvendigt at træffe en Bestemmelse paa dette Tidspunkt. Det er da en af de Handlinger, som foretages fra Administrationens Side under Forventning af Rigsdagens senere Samtykke, og som jeg ikke tror, man kan gøre til Genstand for nogen berettiget Indvending.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale det høje Landsting at behandle denne Sag saa hurtigt, som det er muligt, da det, som jeg før udtalte, er ret magtpaaliggende, at Sagen tilendebringes i denne Samling.

Jørgen Berthelsen: Med det her foreliggende Lovforslag om Tillæg til Lov af 29.

April 1904 om Københavns Personbanegaard er det, saa vidt jeg kan se, 6te Gang, vi har denne Sag til Behandling. Det er nemlig 5te Gang, vi faar Tillæg til denne Lov til Behandling her, og Sagen har været behandlet af ikke mindre end 5 forskellige Trafikministre. Det Beløb, der er bevilget til dette Øjemed, og som staar opført i Bemærkningerne til Lovforslaget, som det oprindeligt er forelagt i Folketinget den 13. April 1915, er følgende: Ved Lov Nr. 95 af 8. Maj 1908 er der bevilget 1,796,000 Kr., ved Lov Nr. 23 af 24. Januar 1911 er der bevilget 105,000 Kr., og ved Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1913—14 er der bevilget 300,000 Kr., tilsammen 2,201,000 Kr., hvilket sammen med de ved den oprindelige Lov af 29. Marts 1904 bevilgede 18,965,000 Kr. bliver et Beløb af 21,166,000 Kr. foruden det Beløb, som nu her yderligere foreslaas bevilget, og som andrager 2,317,000 Kr. Paa § 1 vil der saaledes, hvis det foreliggende Lovforslag vedtages, være bevilget ca. 4½ Mill. Kr. ekstra. Men foruden de her anførte Summer har vi ogsaa haft en Overskrivelse paa 589,000 Kr. ved Anlæg af et nyt Centralværksted efter samme Lovs § 2. Det samlede Beløb, som saaledes er blevet efterbevilget, hvis vi vedtager den Lov, som foreligger her, vil altsaa være over 5 Mill. Kr.

Lovforslaget, som det nu foreligger for os her, har, som den højtærede Minister omtalte, været forelagt i Folketinget i forrige Samling, men blev ikke færdigbehandlet der. Der blev afgivet en Beretning. Siden det blev forelagt sidste Gang, har det været til Behandling i Folketinget i ca. tre Maaneder, og den Betænkning, som Udvalget der har afgivet over Lovforslaget, som det foreligger for os nu, er jo, som den højtærede Trafikminister ogsaa sagde, ikke saa lidt kritisk. Jeg synes ogsaa, det kan siges at være med nogen Grund for ikke at sige med god Grund. Naar der f. Eks. her i Lovforslagets Motiver gøres gældende, at de Overslag, der har ligget til Grund for Banegaardsanlægene ved Boulevardtunnelen, ikke har været udarbejdede af Statsbanerne, og at altsaa Statsbanerne ikke skulde have noget Ansvar derfor, kan jeg ikke rigtig forstaa det, thi i Bemærkningerne til det Lovforslag, som i sin Tid blev fremsat, og hvorefter vi vedtog Loven af 1904, staar der — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse nogle faa Linier —: „Idet altsaa de saaledes nævnte fælles Hovedtræk efter Kommissionens Indstilling vilde være at